

George Meertens tracht de stilte te laten stollen in zijn schilderijen

door **Annelies Vlaanderen**

Een groter contrast is nauwelijks denkbaar: de megagrote stoelen van Robert Therrien (zie foto en artikel hierboven) en de puur abstracte schilderijen van George Meertens. Ze exposeren gelijktijdig in museum De Pont in Tilburg. Terwijl Therrien verwijst naar de buitenwereld, concentreert Meertens zich louter op het in beeld brengen van zijn innerlijke ervaringen. Zo verschillend kan kunst zich dus uiten.

George Meertens woont in Breda; hij werd geboren in 1958 in Stein. Zijn werk heeft een grote ontwikkeling doorgemaakt. Toen hij in 1981 was afgestudeerd aan de

kunstacademie St. Joost, verwerkte hij het thema religie in installaties. In 1989 combineerde hij op zijn eerste tentoonstelling, in Lokaal 01 in Breda, abstracte schilderijen met op eieren geplaatste stoelen; in een andere ruimte regen de schilderijen gezelschap van bidstoelen. De dubbele installatie diende als commentaar op de zondagse gang van kerk naar café. Daarna week hij uit naar een rationale en systematische aanpak, die zich manifesteerde in figuratief werk. Hiervoor gebruikte hij een computer.

Langzaam maar zeker kwam hij in de ban van de zoektocht naar verstilling. Ook buiten zijn schilde-

ren, door te verblijven in kloosters en te reizen door India.

Een paar jaar geleden kreeg hij in spiritueel opzicht vaste voet onder de voeten. „Ik merkte dat mijn denken, mijn normen en ook mijn esthetische beleving erg door mijn opvoeding en achtergrond bepaald zijn.”

De christelijke traditie, dus. Introspectie, verlossing en loutering zijn de kernbegrippen in zijn persoonlijke leven én zijn kunst. Dat klinkt allemaal nogal zwaar en abstract, maar Meertens staat anderszijds met beide benen in deze maatschappij, zegt hij. „Dat is noodzakelijk. Een leven als een monnik is niet vol te houden bui-

ten de kloostermuren. Ik mediteer elke dag een half uur, laat de stilte tot me komen. In mijn schilderijen probeer ik de stilte te vangen. Maar ik werk ook drie dagen per week als beeldend therapeut in een psychiatrisch centrum. Die spanning tussen invloeden van buiten en van binnen is in mijn kunst terug te vinden.”

Meertens schildert in de traditie van zowel de Vlaamse Primitieven als Jackson Pollock, Mark Rothko en Robert Rauschenberg, de pioniers van abstracte kunst. Hij werkt op doek en op papier. Soms zijn de doeken duister en bewogen, soms verstillend en introvert. Als je er goed naar kijkt, zie je steeds meer. Er zijn

sporen van het aanbrengen, maar ook van het schuren en wegvegen van de verf. Hier en daar tref je krassen aan van een verfkraabber, die als littekens de kwetsbaarheid van de 'huid' van het schilderij zichtbaar maken.

Bovenstaande beschrijving komt uit het boek *Sublacus (Onder het meer)*, dat ter gelegenheid van deze tentoonstelling is verschenen. Een ander citaat geeft goed aan hoe hij denkt over zijn werk:

‘Dat de tijd stroomt, is tegengesteld aan God. God is ‘al’ en ik kan bedenken dat in het ‘al’ tijd en ruimte samenvallen. De schilderkunst probeert dit te benaderen. Twee dimensies die stilstaan. Het is alleen de toe-

schouwer die beweegt en verandert. De tijd lijkt geen greep te hebben op het schilderij. Het is bepaald sensationeel te noemen dat schilderijen uit de veertiende eeuw nog steeds objectief te bekijken zijn zoals toen.’

Zijn tijdloze schilderijen hangen nu in De Pont. „Ik zie het als een erkenning”, zegt hij. „Mijn werk is misschien niet het allergemakkelijkste, maar het past tegelijkertijd wel in de geschiedenis van de kunst.”

De expositie ‘Sublacus’ van George Meertens in De Pont, Tilburg is te zien tot en met 27 maart.

Het boek is te bestellen via contact@georgemeertens.om

⇒ www.georgemeertens.com